

Дело C-209/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в съда:

22 май 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединеното кралство)

Дата на акта за преюдициално запитване:

22 май 2020 г.

Жалбоподател:

Renesola UK Ltd

Отвeтник:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

UPPER TRIBUNAL (ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН СЪД, ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО) [...]

(TAX AND CHANCERY CHAMBER) (ДАНЪЧНО И АДМИНИСТРАТИВНО ОТДЕЛЕНИЕ)

ПО ЖАЛБА СРЕЩУ РЕШЕНИЕ НА FIRST-TIER TRIBUNAL

(TAX CHAMBER) (ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД, ДАНЪЧНО ОТДЕЛЕНИЕ)

[...]

МЕЖДУ

RENESOLA UK LTD (наричано по-нататък „Renesola“)

жалбоподател,

и

COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS
(Данъчна и митническа администрация на Обединено кралство,
наричана по-нататък „HMRC“),

ответник

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

По жалбата на жалбоподателя срещу решението от 5 ноември 2018 г. на First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Първоинстанционен съд, данъчно отделение, Обединено кралство) [ориг. 1]

[...]

КАТО СЧИТА, ЧЕ за решаването на настоящия спор от Upper Tribunal (Второинстанционния съд) е необходимо да се отговори на два въпроса относно валидността и тълкуването на някои актове на институциите на Съюза и че поради това е удачно да се отправи преюдициално запитване до Съда,

ОПРЕДЕЛИ:

1. Въпросите, съдържащи се в приложения списък, относно валидността на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1357/2013 на Комисията и тълкуването на член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета, да бъдат поставени пред Съда на Европейския съюз с преюдициално запитване съгласно член 86, параграф 2 от Споразумението за оттегляне между Европейския съюз и Обединеното кралство и член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
2. Спира производството по горепосоченото дело до произнасянето на Съда по това запитване или до постановяването на ново определение.
3. Настоящото определение да бъде изпратено незабавно до Съда;
[ориг. 2]

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НА UPPER TRIBUNAL (TAX AND CHANCERY CHAMBER) (ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН СЪД, ДАНЪЧНО И АДМИНИСТРАТИВНО ОТДЕЛЕНИЕ)

ПРЕЮДИЦИАЛНО ЗАПИТВАНЕ ДО СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

A. Запитваща юрисдикция и страни в главното производство [...]

1. Запитващата юрисдикция е Upper Tribunal, Tax and Chancery Chamber (Второинстанционен съд, данъчно и административно отделение) [...] [адрес за електронна поща на запитващата юрисдикция]

2. Настоящото запитване се отправя в съответствие с член 86, параграф 2 от Споразумението за оттегляне между Европейския съюз и Обединеното кралство [ОВ С 384 I, 2019 г., стр. 1]. Може да се отбележи, че тази разпоредба и разпоредбата на член 89, параграф 1 от посоченото споразумение, която изисква съдебните решения и определенията на Съда на Европейския съюз да имат задължителна сила в своята цялост спрямо Обединеното кралство и на негова територия, са транспонирани в Обединеното кралство (членове 1А и 7А от European Union (Withdrawal) Act 2018 (Закон за оттегляне от Европейския съюз от 2018 г.) [в редакцията му, изменена с European Union (Withdrawal Agreement) Act 2020 (Закон за оттегляне от Европейския съюз от 2020 г.)] и следователно съгласно правото на Обединеното кралство имат директен ефект в Обединеното кралство.
3. Страни в производството [...] са жалбоподателят Renesola UK Ltd (наричано по-нататък „Renesola“) и ответникът Her Majesty’s Commissioners of Revenue and Customs (Данъчна и митническа администрация на Обединено кралство, наричана по-нататък „HMRC“). [...] [информация относно законните представители].

Б. Предмет на главното производство

4. Слънчевите „модули“ се сглобяват от слънчеви „клетки“, като последните са обособени единици, които сами по себе си могат да произвеждат електроенергия от слънчева светлина. В крайна сметка слънчевите модули се включват в слънчеви фотоволтаични системи (наричани по-нататък „ФВ системи“), които могат да бъдат свързани и използвани в домашните електрически системи. [ориг. 3]
5. Жалбата пред Upper Tribunal (Второинстанционен съд) се отнася до евентуално приложимите правила за определяне на мястото на произход на слънчевите модули за митнически цели. Безспорно е, че общото правило, приложимо за произхода на стоките към релевантния за главното производство момент, се съдържа в член 24 (наричан по-нататък „член 24“) от Регламент № 2913/92 на Съвета (наричан по-нататък „Митническият кодекс“), който гласи:
„Стоките, чието производство включва участието на повече от една страна, се счита, че произхождат от страната, в която са претърпели последната си съществена, икономически обоснована обработка или преработка в оборудвано за тази цел предприятие и довела до производството на нов продукт или която представлява важен стадий за производството“.
6. Към релевантния за главното производство момент Комисията е оправомощена по силата на член 247 от Митническият кодекс да приема регламенти относно произхода на стоките. С Регламент за изпълнение № 1357/2013 на Комисията (наричан по-нататък „оспорваният регламент“)

Комисията упражнява това правомощие по отношение на слънчевите модули, като уточнява, че мястото на произход на слънчевите модули се определя от мястото на произход на съставните им слънчеви клетки.

7. Renesola внася в Обединеното кралство слънчеви модули, които са изпратени от Индия. Слънчевите модули се сглобяват в Индия, но съдържат (поне що се отнася до разглежданите в главното производство модули) слънчеви клетки, произведени в Китайската народна република (наричана по-нататък „Китай“). В приложение на оспорвания регламент НМРС решава¹, че слънчевите модули са с произход от Китай и изчислява съответното антидъмпингово и изравнително мито (тъй като към онзи момент тези мита се дължат върху слънчеви модули, които са изпратени от Китай или са с произход от Китай²). Renesola обаче счита, че прилагането на член 24 би довело до това слънчевите модули да се считат за произхождащи от Индия, поради което не се дължи никакво мито (тъй като модулите стават с произход от Индия и не са изпратени от Китай). **[ориг. 4]**
8. Поради това Renesola подава жалба пред First-tier Tribunal (Първоинстанционен съд, наричан по-нататък „ФТТ“) срещу решението на НМРС, като основният му довод пред ФТТ е, че оспорваният регламент води до резултат, който противоречи поне с голяма степен на вероятност на разпоредбите на член 24, и че ФТТ трябва да отправи преюдициално запитване до Съда, за да провери валидността на оспорвания регламент от гледна точка на правото на Съюза. ФТТ отхвърля подадената от Renesola жалба [с решение от 5 ноември 2018 г., <http://www.bailii.org/uk/cases/UKFTT/TC/2018/TC06795.html>], като същевременно отказва да отправи преюдициално запитване до Съда.
9. Renesola представя пред ФТТ доказателства относно процеса на производство на слънчеви модули и други релевантни доказателства под формата на писмени доказателства и свидетелски показания на г-н Ху Zhongyu³. [...].

¹ Решение на НМРС от 28 декември 2016 г., потвърдено в рамките на последващ съдебен контрол. Решението е част от изпратената на Съда преписка.

² Виж: Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 1) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 66).

³ Тези писмени доказателства са приложени към писмо, изпратено до НМРС от адвокатите на Renesola на 19 май 2017 г. Свидетелските показания на г-н Ху са дадени на 23 май 2018 г. Както писмото, така и свидетелските показания и приложенията към тях се съдържат в изпратената на Съда преписка.

10. Въз основа на представените пред него доказателства FTT стига до заключението, че производството на модули от клетки не може да се счита за процес, който придава произход съгласно член 24. Той отказва да сезира Съда с преюдициално запитване по въпроса дали оспорваният регламент е валиден.
11. В решението си [от 4 март 2020 г., <http://www.bailii.org/uk/cases/UKUT/TCC/2020/60.html>] Upper Tribunal (Второинстанционен съд) обаче приема, че FTT е пренебрегнал или изопачил значими и безспорни аспекти на представените пред него доказателства. По-специално във връзка със заключението на FTT, че производството на модули от клетки не представлява нищо повече от промяна на външния вид, Upper Tribunal (Второинстанционен съд) посочва, че FTT не е взел предвид представените пред него и неоспорени доказателства, че:
- а. ако една клетка се остави изложена на въздуха без никаква защита, тя може лесно да се окисли или корозира, или лесно да бъде унищожена от външни сили като вятър, градушка или сняг: поради това клетките трябва да бъдат капсулирани в модули, за да се намали амортизирането им и, когато е капсулирана по този начин, клетката може да работи повече от 25 години⁴;
 - б. едва след ламинирането им модулите придобиват основните си свойства като устойчивост на ултравиолетовите лъчения, механична товароносимост и устойчивост на окисляване и корозия⁵, и [ориг. 5]
 - в. поради обстоятелството, че слънчевите клетки са неустойчиви, но се налага да се използват във ФВ системи, изложени на атмосферни влияния, Renesola възприема труден от техническа гледна точка процес на производство, който включва например извършвано във вакуум ламиниране на клетки, за да бъдат тези клетки защитени⁶.
12. По-нататък Upper Tribunal (Второинстанционен съд) постановява⁷, че всички факти, разгледани в съвкупност, доказват, че независимо от обстоятелството, че клетките произвеждат електроенергия от слънчева светлина (около 0.62v), „специфичните качества“ на слънчевия модул се установяват едва когато слънчевите клетки са включени в модули и са

⁴ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 28.

⁵ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 30.

⁶ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 32.

⁷ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 44.

преминали през труден от техническа гледна точка процес на ламиниране, капсулиране и защита от атмосферни влияния, който им придава издръжливост и на практика прави възможно производство на електроенергия в използвана форма. По-специално той взема предвид следното.

- а. Макар слънчевите клетки все пак да могат да произведат електрически ток от слънчева светлина, без да са преминали този процес, не би било практично на открито да се използват единствено слънчевите клетки като такива, като се има предвид тяхната неустойчивост. За сметка на това, с включването на слънчеви клетки в слънчеви модули и подлагането им на взискателен процес на ламиниране, капсулиране и защита от атмосферни влияния, тези слънчеви клетки могат да продължат да произвеждат ток за период до 25 години;
- б. Процесът на ламиниране, капсулиране и защита от атмосферни влияния на клетките е труден от техническа гледна точка⁸. Той включва запояване, извършвано от машини с висока точност при значителна равномерност на температурата на запояване. Ламинирането на клетките се извършва във вакуум. Въз основа на това Upper Tribunal (Второинстанционен съд) стига до извода, че не би било възможно обикновен потребител да използва единствено слънчевите клетки като такива във ФВ система (която по необходимост е разположена на открито), за да създава електрически ток от слънчева светлина по устойчив начин. Слънчевите клетки просто са твърде неустойчиви за тази цел и обикновеният потребител, без да има достъп до сложните производствени техники, използвани за капсулиране на слънчевите клетки в слънчеви модули, не би могъл да създаде задоволителен метод за защита на използваните директно във ФВ система слънчеви клетки. Според Upper Tribunal (Второинстанционен съд) това показва, че съществува качествена разлика (а именно по отношение на издръжливостта) между слънчевите модули и съставните им слънчеви клетки. **[ориг. 6]**
- в. Една отделна слънчева клетка може да произвежда относително малко електроенергия (само 0.62 v), което очевидно не е подходящо за домашното производство на електроенергия. Слънчевият модул сам по себе си не произвежда електроенергия, тъй като цялото производство на електроенергия от слънчевия модул се осъществява от съставните му слънчеви клетки. Това не променя факта, че производството на слънчеви модул (около 40 v)

⁸ Той е описан от г-н Хи като доказателство, по-специално в т. 5 и 21—22 от неговите свидетелски показания и в приложение 1 към него, и обобщен от FTT в т. 17 и 19 от решението му.

е подходящо за домашно производство на електроенергия. Разбира се, отчасти това се дължи на факта, че слънчевият модул съдържа голям брой слънчеви клетки. Но Upper Tribunal (Второинстанционен съд) отбелязва, че ФТТ е приел, че соларният модул произвежда приблизително 3 % повече електроенергия от същия брой клетки, свързани последователно. Въпреки това Upper Tribunal (Второинстанционен съд) не е съгласен със становището на ФТТ, че 3 % е толкова нисък процент, че не следва да се взема предвид. Напротив, при обстоятелствата по настоящата жалба той представлява допълнителна причина, поради която слънчевият модул следва да се счита за нещо повече от сбора на съставните му елементи.

г. Upper Tribunal (Второинстанционен съд) признава, че нито слънчевите клетки, нито слънчевите модули сами по себе си произвеждат електроенергия във форма, която може да се използва в домашните електрически системи. Слънчевите клетки произвеждат постоянен ток, докато домашните електрически системи се нуждаят от променлив ток. За да се преобразува постоянният ток в променлив ток, е необходима „инверторна кутия“, а инверторната кутия е част от ФВ система (а не от слънчевия модул). Въпреки това Upper Tribunal (Второинстанционен съд) не счита, че това съображение омаловажава факта, че „специфичното качество“ на слънчевия модул остава производството на електроенергия от слънчева светлина посредством структура, която осигурява на слънчевите клетки здравина и необходимата защита от атмосферните влияния, и приема, че този извод не се опровергава от факта, че слънчевият модул трябва да бъде свързан с инверторната кутия, за да може произведената електроенергия да бъде използвана в домашните електрически системи.

д. Upper Tribunal (Второинстанционен съд) отбелязва, че ФТТ е стигнал до извода, че слънчевите клетки могат да се използват в продукти, които не се отнасят до производството на електроенергия за използване в електрически системи, като например измервателни уреди и светлочувствителни превключватели. Според него обстоятелството, че за такива клетки съществуват и други начини на използване, опровергава становището, че слънчевият модул придобива своите „специфични качества“ в момента на изработването на неговите съставни слънчеви клетки. [ориг. 7]

13. Въз основа на тези съображения Upper Tribunal (Второинстанционен съд) заключава, че производството на слънчеви модули не включва само промяна на външния вид: слънчевите модули имат свойства и състав, които

отделните слънчеви клетки не притежават⁹. Той приема, че първият технически критерий, установен от Съда в [решение от 13 декември 1989 г.,] Brother International GmbH (C-26/88)¹⁰, е определящ и води до заключението, че процесът на производство на слънчеви модули определя произхода. Upper Tribunal (Второинстанционен съд) стига до ясен, но предварителен и неокончателен извод, че от директното прилагане на член 24 от Митническия кодекс следва, че произходът се определя от стадия, свързан с модулите¹¹.

14. От това следва, че ако оспорваният регламент не е валиден, Upper Tribunal (Второинстанционен съд) би приел, че страната на произход на разглежданите модули е Индия, а не Китай, и че разглежданите мита не се дължат. Ако обаче оспорваният регламент е валиден, страната на произход ще бъде Китай (така че разглежданите мита биха били дължими).
15. Upper Tribunal (Второинстанционен съд) не се произнася по отношение на „допълнителния критерий“ за „добавената стойност“¹², т.е. дали производството на модули като цяло води до чувствително увеличаване на търговската стойност на крайния продукт на стадия франко завод спрямо стойността на клетките: вж. т. 22 от решение Brother. Пред ФТТ съществуват безспорни доказателства¹³ относно разходите, свързани с процеса на производство на модулите, спрямо разходите за клетките, според които разходите за клетките са в размер едва между 22 и 25 %, докато разходите за модулния стадий са между 33 и 49 % от крайната цена на модула. Въпреки това междинното заключение на Upper Tribunal (Второинстанционен съд) е, че определящ е техническият критерий, свързан с производството на модулите¹⁴. **[ориг. 8]**
16. Upper Tribunal (Второинстанционен съд) отбелязва, че въпреки ясното му, макар и временно, заключение, че от директното прилагане на член 24 от Митническия кодекс следва, че стадият на модулите е определящ за произхода, така че въпросът за произхода в настоящото дело се поставя по доста различен начин в зависимост от това дали се прилага член 24 или оспорваният регламент¹⁵, е възможно тази разлика в резултата между

⁹ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 49—50

¹⁰ EU:C:1989:637.

¹¹ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 38 и 51(1).

¹² Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 51(4).

¹³ Вж. данните за разходите/добавената стойност, съдържащи се на страница 9 от ITRPV от 2014 г. [International Technology Roadmap for Photovoltaic], приложени към [...] писмото [на адвокатите на Renesola] до HMRC от 19 май 2017 г.

¹⁴ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 50.

¹⁵ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 51(1).

директното прилагане на член 24 и на оспорвания регламент да бъде обоснована със свободата на преценка, с която разполага Комисията при определянето на абстрактните понятия в член 24¹⁶.

V. Резюме на доводите на страните

17. Renesola поддържа, че Upper Tribunal (Второинстанционен съд) правилно е приел по изложените от него съображения, че по силата на член 24 от Митническият кодекс произходът се определя от производствения процес на модулите. По-специално, въпреки посоченото в точка 25 по-долу становище на HMRC, Renesola посочва, че Upper Tribunal (Второинстанционен съд) е направил ясни заключения въз основа на доказателствата пред него, че „увеличението на „издръжливостта“, осигурено в процеса на производство на модулите, е по-съществено от установеното по дело Zentrag¹⁷, а също така е и качествено различно, тъй като дава възможност на клетките да изпълняват желаната функция: производството на електроенергия от слънчева светлина на открито във външна среда по здрав и устойчив начин“, и че „производството на слънчеви модули не се отнася само до промяна на външния вид: слънчевите модули притежават свойства и състав, които отделните слънчеви клетки не притежават“¹⁸. Тези изводи се основавали на подробните (и по същество неоспорени) доказателства, представени от Renesola и обобщени по-специално в точки 40(1) и (2) от решението на UT (Второинстанционен съд). Следователно [според Renesola] отговорът на втория преюдициален въпрос (дали ако го нямаше оспорваният регламент, стадият на модула би бил определящ за произхода) е утвърдителен.
18. Що се отнася до първия преюдициален въпрос (валидността на оспорвания регламент), въз основа на установените от Upper Tribunal (Второинстанционен съд) факти, Комисията не можела да предвиди друго правило за произход: правомощието на Комисията да определя „абстрактните понятия от [член 24] чрез посочването на конкретни операции за обработка или преработка“¹⁹ не можело да включва установяване на правило за произход, което е в противоречие с член 24²⁰.
[ориг. 9]
19. Освен това посоченото правомощие било приложимо, когато такова определяне е „обосновано, от една страна, от изискването за правна сигурност, и от друга страна, от трудностите за определяне при

¹⁶ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 51(2).

¹⁷ Дело 93/83, EU:C:1984:78.

¹⁸ Решение на UT (Второинстанционен съд), т. 48 и 49.

¹⁹ Дело Cousin и др. (162/82, EU:C:1983:93, т. 17).

²⁰ Дело Söhl & Söhlke (C-48/98, EU:C:1999:548, т. 36).

многобройни икономически обстоятелства²¹. Въпреки това доказателствата пред ФТТ показвали, че при производството на слънчеви модули липсвали промени, които биха могли да представляват „многобройни икономически обстоятелства“, като НМРС не твърдяла обратното.

20. Освен това в съображение 5 от оспорвания регламент се посочвало, че производството на модула е „основен етап“. Безспорно било обаче, че етапът на производство на модула е „последният“ етап. Не ставало ясно как Комисията би могла (от една страна) да приеме, че стадият, свързан с модула, е „основен“ етап, като същевременно отрича (в съображение 7), че е „съществен“ етап. Явно противоречивият и незадоволителен характер на мотивите на Комисията, което само по себе си било достатъчно, за да доведе до отмяна на оспорвания регламент, се разкривал в още по-голяма степен при разглеждане на немския текст на оспорвания регламент, където Комисията едновременно посочва в съображение 5, че стадият, свързан с модула, е един от „wesentlichen“ стадии, а в съображение 7 отрича, че стадият, свързан с модула, е „wesentliche“.
21. По обобщените по-долу съображения НМРС поддържа, че Комисията е действала в рамките на своите правомощия. Доколкото се поставя вторият преюдициален въпрос, НМРС поддържа, че сглобяването на модули от клетки не може да е определящо за произхода, тъй като този процес не представлява съществена обработка или преработка по смисъла на член 24²².
22. Като се има предвид естеството на процеса на сглобяване на модула, приложим бил предвиденият в т. 19 от решение Brother критерий, според който сглобяването на модула ще е определящо за произхода само ако представлява решителната фаза на производството, по време на която използването, за което са предназначени съставните части, става сигурно и стоките придобиват своите специфични качества. Това било в съответствие със съображение 6 и съображение 7 от оспорвания регламент²³. При условията на евентуалност НМРС твърди също, че промените на стадия, свързан с модулите, са свързани само с външния вид. [ориг. 10]

²¹ Решение Cousin, т. 17.

²² Освен това НМРС изрично си запазва правото, когато се наложи, да поддържа при условията на евентуалност, че сглобяването на модула в Индия не е икономически обосновано по смисъла на член 24 от Митническият кодекс — твърдение, по във връзка с което на този етап ФТТ и Upper Tribunal (Второинстанционен съд) не са правили фактически констатации.

²³ От текста на английски език на оспорвания регламент е видно, че съображение 5 се отнася само до „основни“ етапи [major steps] и няма за цел да посочи, че правният критерий за последната съществена трансформация по член 24 е изпълнен на стадия, свързан с модулите.

23. Що се отнася до прилагането на установения в решение Brother критерий, използването, за което са предназначени съставните елементи на даден модул, било производството на електроенергия от слънчева светлина в рамките на ФВ система. Специфичните качества на модулите се състояли в способността им (произтичаща от съставните им елементи) да преобразуват слънчевата светлина в електроенергия. Това използване ставало сигурно и тези качества се придобивали с производството на клетките²⁴. Именно клетките можели да произвеждат електроенергия от слънчева светлина, като го можели преди сглобяването им в модули²⁵. Допълнителният критерий за добавената стойност бил неприложим, тъй като произходът се определял от тези технически критерии²⁶.
24. Що се отнася до основния въпрос за обема на произвеждана енергия, Renesola не оспорвало пред Upper Tribunal (Второинстанционен съд), че единствените елементи на модула, които могат да произвеждат електроенергия от слънчева светлина, са неговите клетки. Клетките имали това качество, преди да бъдат сглобени в модули. HMRC изтъква, че единствената значима разлика между производствената мощност на единична клетка и на модул произтича от това, че всеки модул представлява сбор от клетки. Посоченото увеличение на ефективността с 3 % (за което Renesola подчертало пред Upper Tribunal (Второинстанционен съд), че било постигнато с развитието на соларната технология едва след приемането на оспорвания регламент), не представлявало съществена промяна.
25. HMRC не счита, че Renesola е доказало, че издръжливостта е „специфично качество“ на модулите или нещо, което е необходимо, за да може използването на модулите да стане „сигурно“. Тези качества и използване били налице при производството на електроенергия от слънчева светлина след включването им във ФВ система. HMRC не счита, че са били предоставени достатъчно обяснения или доказателства по отношение на функционирането на ФВ системи, използването на модули в тях или естеството и перспективата на „ползвателите“, които включват тези модули във ФВ системи, за да се приеме за установено, че критерият от решение Brother е изпълнен на свързания с модулите стадий поради тяхната издръжливост.

²⁴ В това отношение HMRC се позовава на мотивите на Общия съд по дело JingAo Solar и др./Съвет (T-158/14, EU:T:2017:126, т. 76, т. 91, т. 92, т. 94, т. 98 и т. 114), макар да признава, че те са постановени в различен правен контекст.

²⁵ HMRC поддържа също, че без значение е обстоятелството, че клетката може да бъде използвана в друг продукт, чието предназначение не е производството на електроенергия, като например измервателен уред или светлочувствителни превключватели или устройство за автоконтрол. На преценка подлежала ролята на използваните в модулите клетки.

²⁶ Решение Brother, т. 20 и т. 23.

26. Освен това Съдът признал на Комисията свобода на преценка²⁷. HMRC твърди, че оспорваният регламент е в границите на тази свобода, като гарантира правната сигурност и разрешава проблемите, свързани с натрупването на многобройни икономически обстоятелства, възникнали във времето вследствие на технологичното развитие (като констатациите на Upper Tribunal (Второинстанционен съд) относно последващото повишаване на ефективността с 3 %, посочено в т. 12, буква в) и т. 24 по-горе). [ориг. 11]

Г. Преюдициалните въпроси

27. Ето защо на основание член 86, параграф 2 от Споразумението за оттегляне и член 267 ДФЕС Upper Tribunal (Второинстанционен съд, Обединено кралство) поставя на Съда следните преюдициални въпроси:

1. Следва ли да се приеме, че Регламент за изпълнение (ЕС) № 1357/2013 на Комисията, доколкото има за цел да определи страната на произход на слънчевите модули, произведени от материали с различен произход, като за страна на произход приема страната на производство на слънчевите клетки, е в противоречие с изискването на член 24 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (Митнически кодекс на Общността), а именно че стоките, чието производство включва участието на повече от една страна, се счита, че произхождат от страната, в която са претърпели последната си съществена, икономически обоснована обработка или преработка в оборудвано за тази цел предприятие и довела до производството на нов продукт или която представлява важен стадий за производството, и следователно е невалиден?

2. В случай че Регламент № 1357/2013 е невалиден, трябва ли член 24 от Митническият кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че сглобяването на слънчеви модули от слънчеви клетки и други части представлява съществена обработка или преработка?

Дата: 22 май 2020 г.

[...]

Списък на документите, приложени към запитването: —

1. Решението на Upper Tribunal (Второинстанционен съд, Обединено кралство) от 4 март 2020 г.;
2. Решението на FTT (Първоинстанционен съд, Обединено кралство);
3. Решението на HMRC от 28 декември 2016 г.;

²⁷ Решение Cousin, т. 17.

4. Писмо до HMRC от адвокатите на Renesola от 19 май 2017 г. и приложения към него;
5. Свидетелските показания на г-н Xu Zhongyu от 23 май 2018 г., включително приложение 1.

[ориг. 12]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ